

Til integrationsminister Inger Støjberg

For nogle måneder siden kom du med en udtalelse, der glædede mig og mange andre. Nemlig, at du så frem til at skulle arbejde meget mere med integration.

Det glædede mig, fordi det er behov for.

Der er gået alt for megen tid og kræfter og medieopmærksomhed med negativt fokus på "fremmede", asylansøgere og flygtninge, på påklædning, madvaner og boligformer.

Jeg glædede mig oprigtigt til, at du fremover ville tænke mere i integrationsbaner. F.eks. anskue de boligområder, regeringen kalder "ghettoer", som integrationssluser, hvad der vil være en meget dækkende benævnelse, da der overalt er mennesker, der gør en stor indsats for at forbedre området og være forbilleder for unge mennesker (eks. "bydelsmødre" og "fædregrupper"). Udtrykket "Integrationsssluse" rummer også den generelle tendens, at familier, efterhånden som de opnår bedre position på arbejdsmarkedet, får råd til at købe eget hus, hvad der jo er gammeldanskernes foretrukne boligform. Dermed bliver der plads til, at nye, feks. flygtningefamilier, flytter ind i det almene boligbyggeri, der stadig virker som integrationsssluse.

Jeg glædede mig oprigtigt til at høre dig rose de mange positive tiltag og opmuntre de frivillige - og ikke mindst så jeg frem til, at du på finansloven ønskede rigelige midler sat af til fritidsklubber og socialpædagoger, til flere mindre skoler og ekstra lærerkræfter i de områder, der særlig har problemer med utilpassede eller kriminelle unge. At forebygge er jo som bekendt langt det bedste.

Jeg blev grusomt skuffet.

Regeringens "ghettoplan" handler mest om nedrivning, kontrol og forbud.

Ligeledes så jeg frem til, at du ville få øjnene op for det potentiale, Danmark har fået i mange af vore asylansøgere.

Endelig kunne vore medborgere får lejlighed til at høre dig sige noget positivt om Danmarks muligheder for at hjælpe mennesker, der er flygtet fra krig og forfølgelse rundt om i verden.

Danmark har fra tidligere tid haft ry for at være en nation med høje humanitære standarder. Det skal vi være stolte af.

Derudover kan det være en direkte gevinst for Danmark og det danske erhvervsliv, at der kommer nye folk hertil, mange med en relevant uddannelse, eller en uddannelse, der kan bygges oven på.

Det måtte ligge lige for, særligt da for en Venstre-minister i en Venstre-ledet regering, skulle man mene. Igen blev jeg sørgeligt skuffet.

Det handler stadig om afvisninger og udvisninger til lande, det er dødsensfarligt at opholde sig i, ikke mindst for unge mænd, der kan tvangsindrulleres i forskellige militser og stærkt radikaliserede grupper.

Jeg tænker på lande som Afghanistan og Somalia.

Forleden blev jeg dybt chokeret, da jeg erfarede, at ministeren har ladet otte afviste asylansøgere uvarslet bortføre fra Udrejsecentret Kærshovedgaard for at blive interneret i Ellebæk-fængslet ved Sandholm.

De øvrige beboere på centret blev naturligvis stærkt opskræmte, flere har ikke kunnet sove om natten, da skræk og rædsel bredte sig.

De otte afviste asylansøgere har åbenbart fået frataget deres mobiltelefon, så de ikke kunne kontakte deres venner, og er blevet varetægtsfængslet, som om de er farlige forbrydere.

Mobiltelefonen er deres livline. Uden den ved familie og venner jo ikke, hvor de er.

Efter sigende fik de nogle få minutter til at skrive nogle mobilnumre ned, men hvad kan man nå at sanse i nogle få panikagtige øjeblikke?

En varetægtsfængsling vil jeg i denne sammenhæng anse for at meget alvorligt overgreb. Én af dem er endda en gravid kvinde. Tænk at påføre en gravid kvinde et sådant chok. Den danske stat har et ansvar for kvinden og hendes ufødte barn.

Det er ikke kriminelt at søge asyl, og ingen af de otte har mig bekendt været kriminelle på anden vis. De har ikke fået opholdstilladelse i Danmark, men det gør dem ikke kriminelle.

At de ikke ønsker at vende tilbage til deres hjemland eller landet, de er flygtet fra, kan jo være ganske velbegrundet.

De syv af de otte har efter mine oplysninger tilknytning til Iran, et land, der er kendt for at optræde uhyre repressivt over for etniske mindretal, systemkritikere og religiøse mindretal. Kristne forfølges, og konvertitter straffes strengt.

Jeg er bekendt med, at flere fra gruppen er kristne.

Alle har de tungtvejende grunde til ikke at ville rejse tilbage til Iran. Måske er deres grunde bare ikke blevet klarlagt godt nok.

Det er sket flere gange, at beboere på Kærshovedgaard har fået deres sager genoptaget med det resultat, at de har fået opholdstilladelse.

Jeg kender personligt en ung mand, der fra at være afvist asylansøger på Kærshovedgaard fik tilkendt opholdstilladelse efter §7.1

Denne uvarslede bortførelse, internering og varetægtsfængsling er en fuldstændig uhørt aktion, rettet ikke bare mod otte uskyldige mennesker, men også mod Danmarks menneskelige ansigt.

Dette er dybt ulykkeligt for vores land.

Jeg vil så kraftigt, jeg kan, protestere mod interneringen og varetægtsfængslingen af de otte afviste asylansøgere og samtidig indtrængende opfordre dig til at søge ind på det spor, du selv udtrykte glæde ved at skulle arbejde med, nemlig integrationen.

Med venlig hilsen

Bodil Hindsholm Hansen

Denne protest mod bl.a. internering af 8 personer fra Kærshovedgaard til Ellebæk-fængslet blev sendt lørdag d. 7. april til Integrationsministeren med kopi til udvalgte medlemmer af Integrationsudvalget.